

Tilføjelse til § 9, Stk. 4 om Bortvisning samt de formelle Ændringer i §§ 14 og 15 er Forslaget enslydende med den gældende Lov af 27. December 1940.

I Loven af 1. Maj 1937 og 13. April 1938 var det fastsat, at Aflønningen for Arbejdet, med en ugentlig Arbejdstid paa normalt 36 Timer, skulde ske i Henhold til gældende almindelige Overenskomster mellem Arbejdsgivere og Arbejdere for tilsvarende Arbejde eller, hvis saadan Overenskomst ikke forefindes, efter Særoverenskomst.

Ved Loven af 27. December 1940 gik man over til nye Aflønningsregler. Aflønning skulde herefter ske efter de nærmere Regler i Lovens § 4, Stk. 2.

Ved disse Aflønningsregler er det fastsat, at Arbejdet normalt skal udføres i Akkord, og at Akkordsatserne skal fastsættes saaledes, at de kan paaregnes at give en ugentlig Fortjeneste paa henholdsvis 64 Kr., 59 Kr. og 54 Kr. indenfor de 3 af Loven fastsatte Lønomaader, beregnet i Forhold til den ved Loven fastsatte ugentlige Arbejdstid paa 40 Timer.

De siden Lovens Ikrafttræden indhøstede Erfaringer har imidlertid vist, at disse Lønregler for saa vidt angaar Akkordlønningerne har virket mindre tilfredsstillende.

Det har saaledes vist sig, at en Fastholden af Lovens Regler for Akkordarbejdets Aflønning vil føre til, at der med korte Mellemløb skal udregnes nye Akkordsatser alt efter Arbejdets og de til enhver Tid værende Arbejdsholds Beskaffenhed. Endvidere medfører Reglerne om de forskellige Tillæg, saasom Ugetillæg, Spildetidstillæg, Forsørgertillæg og Kvalifikationstillæg, der gælder for saavel Akkord som Timelønsarbejde, et ikke ringe Besvær saavel for den enkelte Beskæftigelsesforanstaltning som ved den regnskabsmæssige Behandling af disse Sager.

Man har herefter ment, at de ved Loven af 27. December 1940 indførte Lønregler bør ændres, saaledes at de Ulemper, disse Regler har medført, søges undgaaet.

Det foreslaas nu, at Arbejdet normalt skal udføres i Akkord og aflønnes efter overenskomstmæssige eller mellem Parterne

aftalte Akkordsatser. Hvis der ikke i Forvejen foreligger Aftale om Akkordsatser, aftales disse mellem Parterne, men Aftalen skal da godkendes af det i § 4, Stk. 3, nævnte Udvalg, der ligeledes i Tilfælde af Uenighed fastsætter Akkorden.

Under Hensyn til, at der ved disse Arbejder ofte henvises Folk, der er uøvede i det paagældende Arbejde, gives der samtidig Adgang til at lade saadanne Arbejdere aflønnes med Timeløn i en Overgangstid af indtil 14 Dage.

Hvor økonomiske eller tekniske Grunde undtagelsesvis er til Hinder for, at Arbejdet udføres i Akkord, er Timelønningerne fastsat i Lighed med Reglerne i den gældende Lov af 27. December 1940.

Det andet Punkt, paa hvilket der foreslaas Ændringer, er med Hensyn til Kredsen af de arbejdsløse, der skal henvises til Beskæftigelsesforanstaltninger. Efter den gældende Lov skal der henvises Personer, der har været uden Beskæftigelse i mindst 4 Maaneder indenfor det sidste Aar. Ved Henvisningen skal det paa den ene Side iagttages, at de, der har haft den længste Ledighed indenfor det sidste Aar, udtages først, medens det paa den anden Side maa iagttages at arbejdsløse, der tilhører Fag, indenfor hvilke Arbejdsløsheden er ringe, eller som har en vis Mulighed for at opnaa ordinært Arbejde, ikke henvises, jfr. Lovens § 5, Stk. 3.

Det foreslaas nu i Stedet for Bestemmelsen om, at de længst ledige skal henvises først, at det ved Henvisningen paa den ene Side skal iagttages, at der anvises Arbejdsgiveren saadan egnet Arbejdskraft, at Arbejdet vil kunne igangsættes paa betryggende Maade, medens det paa den anden Side maa paases, at mindst 25 pCt. af de til hele Arbejdet medgaaede Arbejdstimer skal være udført af Arbejdere, der i Løbet af de sidste 2 Aar har været arbejdsledige mindst 10 Maaneder. Det tilstræbes herved at forene saavel Hensynet til Materiellets Udnyttelse og det bedst mulige Arbejdstempo som Hensynet til at faa de langvarigt arbejdsløses Arbejdslyst og -evne opøvet.